

**Stanowisko Polskiej Izby Firm Szkoleniowych  
w sprawie projektu z dnia 2 lipca 2009 r. ustawy  
o zmianie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.**

Polska Izba Firm Szkoleniowych dostrzegając znaczenie kształcenia dla społeczeństwa i gospodarki pragnie zwrócić uwagę na efekty jakie może przynieść wprowadzenie w życie projektowanej nowelizacji.

Stanowisko Izby opiera się na projekcie z dnia 2 lipca 2009 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, ustawy o transporcie drogowym oraz ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług opublikowanym w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów.

W opinii Izby zapisem mogącym negatywnie wpłynąć na stosowanie prawa jest sformułowanie „odrębne przepisy” użyte w kontekście kształcenia lub przekwalifikowania zawodowego, a zawarte w projektowanym brzmieniu Art. 43 ust. 1 pkt. 25) ustawy. Zapis jest nieprecyzyjny, szczególnie w kontekście mocno niejasnego uzasadnienia tej kwestii w uzasadnieniu do projektowanej ustawy. Odrębnymi przepisami mogą bowiem być – przykładowo – zapisy ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, czy projektowane zapisy nowelizacji Kodeksu Pracy (Projekt z dnia 14.10.2009 r. ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej).

Jeżeli „odrębne przepisy” odnoszą się do projektowanej nowelizacji kodeksu pracy, powodować to będzie nieakceptowaną zdaniem Izby sytuację, że obywatel osobiście dążący do podnoszenia kwalifikacji lub przekwalifikowania zawodowego z własnej inicjatywy i własnymi nakładami, byłby w innym położeniu z punktu widzenia dostępności i ceny usług z których korzysta, aniżeli ten sam obywatel jako pracownik i jego pracodawca, gdy podnoszenie kwalifikacji lub przekwalifikowanie zawodowe następuje z woli pracodawcy.

Oprócz nierówności dla korzystających z usług szkoleniowych spowoduje to nadmierną komplikację w stosowaniu prawa przez podmioty szkoleniowe.

Pragniemy też zwrócić uwagę, że – zdaniem Izby – każde działanie edukacyjne w dłuższym okresie czasu przekłada się na podniesienie kwalifikacji zawodowych. Posługując się przykładem z uzasadnienia projektu – wymóg posiadania prawa jazdy jest bardzo często warunkiem uzyskania pracy.

Z zaniepokojeniem Izba przyjęła również projektowane regulacje w zakresie rozróżnienia jednostek objętych systemem oświaty i uczelni wyższych – projektowane brzmienie Art. 43 ust. 1 pkt. 23) ustawy. Rozróżnienie to może prowadzić do sytuacji, w wyniku której na rynku mogłyby być świadczone takie same usługi edukacyjne co do celu i formy, co do których należałoby stosować zwolnienie lub nie, w zależności od statusu podmioty je świadczącego. Efektem może być nieakceptowany zdaniem Izby stan, w którym nie jakość i przydatność, a zwolnienie, lub nie świadczeniodawcy z VAT decydowałoby o ich konkurencyjności. Polska Izba Firm Szkoleniowych uważa, że takie działanie byłoby sprzeczne z interesem społecznym i gospodarczym. Dlatego też Polska Izba Firm Szkoleniowych stoi na

stanowisku utrzymania jednakowej stawki podatku dla wszystkich podmiotów realizujących usługi edukacyjne i wszystkich rodzajów edukacji w Polsce.

Rozpatrując projekt zmian ustawowych należy mieć na względzie, że edukacja jest w Polsce jednym z głównych beneficjentów środków otrzymywanych z Unii Europejskiej. Znaczna część usług obecnych na rynku jest finansowana ze źródeł programów operacyjnych. Podmioty gospodarcze realizujące tak finansowane usługi podpisują z instytucjami wdrażającymi umowy obejmujące okresy kilku- lub kilkunastomiesięczne, a nierzadko wieloletnie. Plany finansowe tych umów były i są tworzone u oparciu o założenia obowiązującej ustawy to jest zwolnienia z podatku VAT. Pragniemy zwrócić uwagę, że gwałtowna zmiana sytuacji prawnej może być istotnym zagrożeniem dla absorpcji środków unijnych.

Niewątpliwie warto zauważyć również, że odnowiona strategia lizbońska rzuciła nowe światło na znaczenie kształcenia, czyniąc je warunkiem i podstawą rozwoju gospodarczego, bowiem tylko gospodarka oparta na wiedzy ma szansę uczynić Europę wielkim graczem współczesnego świata. Jednym z najistotniejszych zagrożeń rozwojowych Polski jest zagrożenie peryferyjnością, a jako najważniejszy obszar rozwojowy wskazywana jest edukacja. Badania pokazują, że społeczeństwo polskie uczy się niechętnie i oprócz niewielkiej grupy bardzo wykształconych ludzi, są ogromne rzesze tych, których trzeba intensywnie i wszelkimi sposobami zachęcać do uczestniczenia w uczeniu się przez całe życie. Jednocześnie warto pamiętać, że współczesny statystyczny Polak nadal nie dorównuje pod względem posiadanych kompetencji kluczowych współczesnemu statystycznemu Europejczykowi. Dlatego też edukacja w całości zasługuje na szczególną ochronę i wsparcie.

/ - / Ireneusz Górecki  
Prezes Zarządu  
Polskiej Izby Firm Szkoleniowych